

Una altra lliga, si us plau

ANDREU SALOM I MIR (MALLORCA)

En el marc de tota colonització de caire intern, que podem situar, dins un Estat plurinacional, en un camí avançat d'assimilació d'una determinada col·lectivitat a una altra realitat hegemònica, la disfunció caracterològica tribal més comuna que solen presentar un nombre indefinit d'individus, que considerem membres de la primera, és el de la identificació, precisa i conscient, amb el poder establert i les directrius polítiques bàsiques de la segona. Tan sols així s'entén que, quan alguns naturals d'un d'aquests països que pateixen aital condició (la condició colonial) decideixen reunir-se per formar alguna nova formació política que, almenys teòricament, podria ésser útil per a la comunitat en qüestió, s'apressin a declarar la seva adhesió incondicional a un Estat sacralitzat i a una jurisprudència per a ells incontestable des de tots els rengles possibles. Mancats dels mecanismes d'autoestima i de valoració col·lectives inherents a les nacions sobiranes, i propis de les persones lliu-

res, conscients i civilitzades, llur incapacitat per a deslligar-se mentalment d'una certa condició paralitzant, marcada per l'autofòbia i l'autoimmolació, els impossibilita de disposar de la cultura necessària per a la realització de projectes polítics que fugin de l'auto-censura i de l'immobilisme.

La verbalització d'aquesta submissió, com ha demostrat fa poc el senyor Jaume Font en unes declaracions que palesaven la seva adhesió incondicional a l'*statu quo* espanyol, exemplifica la casuística adés esmentada i que, en l'imaginari plàstic occidental, vendria representada per la figura del negret colonitzat, atent a les ensenyances de l'amo o del missioner i satisfet de l'ànima subordinada i dependent que li han empeltat. La seva Lliga Regionalista, que d'entrada ja denota un llast definitori significatiu pel que fa al segon terme de la denominació, per tal com pressuposa un exponent clar d'ambigüitat calculada, el lliga —i excusau-me el fàcil joc de paraules— amb una realitat nacional,

l'espanyola, que potser és la seva i la de molts altres com ell, però que no és de cap manera la pròpia d'aquesta terra (per moltes lleis externes que ho diguin i, almenys, mentre encara quedin mallorquins conscients i cabals que ho recordin amb el seny i la saviesa necessaris). Les contradiccions internes del subconscient poden ésser insuperables si hom va a la recerca de quelcom molt més substancial que la simple obtenció de vots i de prebendes. Atès que, com tots els indicis ens demostren, el nou partit sembla que camina decididament vers aquests viaranyos, els més ordinaris i habituals, no caldrà, doncs, que pateixi per cap tipus de contradicció, que el distrauria excessivament dels seus objectius. Sí que hom podria desitjar, almenys, que la nova formació no acabi la seva singladura de la mateixa manera que ho va fer el seu antecedent ideològic, la Lliga Regionalista de Francesc Cambó, que després de traïr el seu propi poble acabà enfonsada en el pou més profund de la ignomínia. ♦

PLAERS D'AMETLLA

Trias Galetes - Biscuits SA

Ctra. de Sils, 36

17430 Santa Coloma de Farners

Tel. 972 84 12 13

www.trias.cat